

Dědičnost dysplazie kyčelního kloubu u psů

Aneta Sobotková

23.03.2018

Charakteristika dysplazie kyčelního kloubu

U zdravého psa je hlavice kosti stehenní hluboce zakloubena v kloubní jamce a kloubní pouzdro je těsné. Kloubní plochy kostí na sebe přiléhají. Zdravý kloub vykonává pouze krouživý pohyb a při normálním zatížení nevykonává žádný boční pohyb.

Pokud dojde k chybnému vývoji kyčelní jamky, hlavice kosti stehenní, kloubního pouzdra nebo vazy, projeví se DKK. Kromě normálního krouživého pohybu v kyčli dochází při zatížení i k bočnímu pohybu hlavice kosti stehenní. V důsledku tohoto bočního pohybu kloubu dochází i k degenerativním změnám v kloubu (artróze).

Klinicky se DKK u mladých psů (3-12 měsíců) projevuje neochotou k pohybu, velmi pomalým vstáváním, kulháním, problémy s chůzí do schodů, skákáním z výšky a problémy s naskočením do auta. Někdy je možné slyšet zvláštní klapavý zvuk při chůzi. U starších psů se onemocnění DKK projevuje především výrazným kulháním.

Pokročilejší stadia DKK jsou léčitelná chirurgicky, některá pouze totální endoprotézou kyčelního kloubu.

Diagnostika a klasifikace dysplazie kyčelního kloubu

Diagnostika DKK je podle norem Mezinárodní kynologické Federace (FCI) prováděna rentgenologicky. Podle této metody se diagnostikuje DKK ve všech zemích, které jsou členy FCI (většina evropských zemí, Rusko, Jižní Amerika a Asie). V USA a Kanadě je používána odlišná norma – OFA (Orthopedic Foundation for Animals) a ve Velké Británii, Irsku, Novém Zélandu a v Austrálii je používána norma BVA/KC (British Veterinary Association/Kennel Club).

Dle norem FCI je rentgenologické vyšetření prováděno ve věku 12-18 měsíců. U jednotlivých plemen psů je určen věk, ve kterém je vyšetření prováděno, závaznými podmínkami příslušného chovatelského klubu. Vyšetření v tomto věku je nezbytné pro rozhodnutí o zařazení jedince do chovu. Pro úspěšnou chirurgickou léčbu by mělo být vyšetření provedeno mnohem dříve, optimálně ve věku 3-4 měsíců.

Vlastní rentgenologické vyšetření může provést libovolné veterinární pracoviště, posouzení musí ale provést jen specialista pro posuzování DKK komory veterinárních lékařů. Seznam specialistů je možné nalézt na internetové stránce komory veterinárních lékařů www.vetkom.cz.

Postižení DKK je podle FCI rozlišeno na následující stupně:

- A – bez příznaků dysplazie (dřívější označení 0)
- B – hraniční dysplazie (dřívější označení 1)
- C – mírná dysplazie (dřívější označení 2)
- D – střední dysplazie (dřívější označení 3)
- E – těžká dysplazie (dřívější označení 4).

Podmínky pro zařazení do chovu jsou v současné době (bohužel) pouze v kompetenci jednotlivých klubů. Některé kluby umožňují uchování psů i s diagnózou DKK-D, což vede k trvalé genetické zátěži takových plemen.

U některých klubů totiž převládá tendence uchovávat a množit některé psy za každou cenu, přičemž genetická čistota chovu vůbec není brána v úvahu.

Dědičnost dysplazie kyčelního kloubu

V současné době probíhá intenzivní výzkum genů, které zodpovídají za vznik DKK. Je zřejmé, že na vzniku dysplazie se podílí velké množství genů, jedná se tak o složitou polygenní dědičnost.

DKK může vzniknout i u psů, kteří mají genetickou výbavu zcela v pořádku, ale při vývoji štěněte dochází k enormnímu zatěžování kloubů. Takovým nevhodným zatěžováním může být například příliš dlouhý a intenzivní pohyb neúměrný věku štěněte nebo skákání z výšky u mladých štěňat. Příčinou vzniku DKK může být také nevhodná plocha, na které se štěňata pohybují. Typicky nevhodné jsou kluzké povrchy (parketové, dlaždicové nebo mramorové podlahy), na kterých se štěňeti rozjíždí nohy. Aby bylo dosaženo správného vývoje štěněte, je vhodné takové podlahy překrýt kobercem. DKK může vzniknout i v případě, že štěňata nemají správnou výživu. Pro vývoj štěňat velkých a obřích plemen je nutné dostatečné množství vápníku a nutné je i přidávat doplňky obsahující látky, ze kterých se tvoří kloubní chrupavka. Pro zdravý vývoj kloubu je nutné podávat glukosamin sulfát, chondroitin sulfát, MSM a hydrolyzovaný kolagen, které jsou obsaženy například v přípravku Apto-flex.

Plemenná hodnota (EBV)

V poslední době byla popsána celá řada genů, které odpovídají za vznik DKK. Tyto poznatky lze využít při stanovení tzv. plemenné hodnoty (EBV – estimated breeding value). Zavedení plemenné hodnoty pro DKK a množení pouze psů s optimální plemennou hodnotou může výrazným způsobem přispět ke snížení výskytu DKK u jednotlivých plemen. Stanovení plemenné hodnoty ale může provádět jen genetik a pro většinu chovatelů není tento údaj dostupný. Rozsáhlá studie provedená v USA v letech 1970 – 2015 u 60 plemen psů prokázala, že pouze fenotypická selekce, tj. zařazení do chovu jen na základě rentgenového vyšetření, vede k podstatnému snížení přítomnosti DKK u všech plemen.

Zdroj a pokračování na: <https://dogslife.cz/psi-clanky/dedicnost-dysplazie-kycelniho-kloubu-u-psu>

Komentáře k článku:

0 komentářů

Seřadit podle **Nejnovější**

Přidat komentář...

Facebook plugin pro komentáře

zavolejte nám kdykoliv
na infolinku

602 74 09 74

Neří Vám něco zajímavého?
Píšte nám na email

info@psidetektiv.cz

Chci odebrat newsletter
a získat nové informace

Newsletter